

«БАЛА ТӘРБИЕЛЕУ МЕН ҚАЛЫПТАСТЫРУДАҒЫ БАСТЫ ФАКТОР – АТА-АНА

Еліміздің болашағы жас ұрпақты тәрбиелеуде бірінші бесік – отбасы, ата-ана тәрбиесі болса, екінші бесік – мектеп. Сондықтан отбасындағы тәрбиені одан әрі қарай жалғастырып, өнегелі өмір тұғырынан түспей, мәртебесін төмендетпей, мектеп еліміздің жарқын болашағы үшін еңбек етеді.

Бүгінгі қоғам алдындағы мақсат-өмірдің барлық саласында белсенді, шығармашылық іс-әрекетке қабілетті, еркін тұлғаны тәрбиелеу. Ол үшін бала тәрбиесімен айналысатын отбасы, мектеп, қоғам және жұртшылық болып аталған мақсатты жүзеге асыруға болады. Отбасына мектеп тарапынан білікті көмек қажет. Педагогтар мектеп-ауылдың өзара әрекетін арқасында ғана оқушы тұлғасын дамыту мәселелерін табысты шешеді. Балаларды саналы, ойлы, сергек етіп тәрбиелеу – отбасы мен қоғамдық тәрбие орындарының бірден-бір парызы, асыл мұраты. Отбасы-адамзат бесігін тәрбиеткен ұя болса, баланың бас ұстазы – ата-ана. Отбасы ғалым бестіктерімен ошағы, үлгі-өнеге бастауы. «Баланың ұядан не көрсе, ұшқанда соны іледі» демекші, бала өскен ақыл, анадан мойыр алады. Балаға өрісті өнеге, тамаша тәрбие беру алдымен ата-ананың парызы.

Слбасы Н.Ө. Назарбаев «Қазақстан-2030» Қазақстан келіпана жолдусында: «Ел келешегі жас ұрпақ тәрбиесіне тікелей байланысты», – деп атал көрсетті.

Қазақстан Республикасы Конституциясында тәрбие үрдісіне тікелей байланысты негізгі құқықтар белгіленген. Мәселен, 27-бапты: «Балаларға қамқорлық жасау және отбасы тәрбиелеу – ата-ананың табиғи құқығы әрі парызы»-деп жазылған.

Шыр етіп сәби дүниеге келген сәттен бастап ата-ана алдында нәзік те қиын, қыр-сыры мол үлкен қоғамдық міндет тұрады. Ол – бала тәрбиесі. Бала тәрбиесінде алғашқы ұстаз – ата-ана. Бала үшін үй ішінен, ата-анадан артық тәрбиеші жоқ. Адамгершілік, бауырмалдық, татулық, мейірімділік, қайырымдылық, әдептілік, инабаттылық сияқты қасиеттер жанұяда балаға ата-ананың сөзімен, іс-әрекетімен және үлкендердің үлгісімен беріліп отырады. «Өңге қарап ұл өсер, шешеге қарап қыз өсер» дейді халық даналығы.

Ата-ана – бала тәрбиесіндегі басты тұлға. Сондықтан өке де, шеше де балаларының жан дүниесіне үйіліп, мінез-құлқындағы ерекшеліктерді жете білген жөн. Балалармен әңгімелескенде олардың пікірімен де санасып отыратын орынды. Өз баласымен ашық сөйлесе алмай, сырласа білмейтін ата-аналар: «Екеуіміз де жұмыстабыз, көшкін үй шаруасынан қол тимейді, баламен сөйлесуге уақыт жоқ», – дегенді айтады. Бұл дұрыс емес. Баламен сөйлесуге, тіпті, арнайы уақыт бөлуіңді қажетті жоқ. Әке мен шеше үл-қыздарымен үй шаруасында жүріп-ақ әңгімелесіп, ой белгісуге неге болмаса? Жанұядағы жанжал, үлкендердің аузына келген сөздерді айтуы, баланы көзіне басқа біреуді оқу, біреуді сыртнан осың айтуы балаға теріс әсер етеді. Бала алдында ақыл-шешу, үй ішінің, үлкендердің әдептілігі танытқанды жөн. Мысалы, арақ пен темекінің толып жатқан зиянын біле тұра балалардың көзіне арақ шіші, үсті-үстіне темекі тартқандары бар. «Көрінген таудың алыстығы жоқ» дейді, ертең-ақ үл өсіп ер жетеді, қыз өсіп би жетеді. Сонда арақ пен темекінің зиянын қалай ұқтырамыз?

Бала тәрбиесінде отбасының орны ерекше. Оны қоғамдық тәрбиенің қандай саласы болса да алмастыра алмайды. Отбасының негізі баланы өмірге келтіру ғана емес, оған мәдени-әлеуметтік ортаның құндылығын қабылдау, ұрпақтың, ата-балалардың, ұлпылардың ақыл-өнер тәжірибесі бойына сіңіру, қоршаған орта, адамзатқа, өз қоғамына пайдалы етіп тәрбиелеу. Олай болса, мектеп пен отбасы арасында ынтымақтастық болмаса, бала тәрбиесіне де сызыл түсетін белгілі. Ұлы педагог В.А. Сухомлинский «Тек ата-аналармен бірге, жалпы құл-жердегі біріктіру арқасында мүлкілер балаларға үлкен адамдық бақыт беруі мүмкін» – деген екен. Еңдіше отбасы мектеппен бірге тәрбиелік ортаның тұтастай негізгі ықпал ету факторларын жасайды. Ата-ананың ынтымақтастық дегеніміз – балаға үйде де, мектепте де бірдей талап қоя отырып тәрбиелеу. Кейбір отбасы «Баламды жиімен, тамақпен қамтамасыз еттім. Білім, тәрбие беру – мектептің ісі», – деп түсінеді. «Адам балатын бала өзігінен оқиды», – деушілер бар. Кейде баласын орыныс сөйп, сенен тұқ шықпайды, – деп сағын қатаратын ата-аналар да болады. Мұндай теріс ұғымдар баланың келешегіне зиян келтіреді. Ал орыныс балағаттап, баланың абыройын тәу ата-ананың беделін

түсіреді.

«Қатты тәртіп көрсө бала күнінде. Өнерімен қуантады түбінде. Бала неңі білсе жастан, ұядан – Өле-өлгенше соны таныр қиядан. Өнер – білім берем десең басынан, Бер оқуға балаларды жасынан. Ата-анадан есіп ұрпақ тараған.»

Жақсы-жаман болса, бала – солардан, – деп, XI ғасырда Жүсіп Баласағұн айтқандай, ата-аналар балаларының жеке ерекшеліктерін жас күнінен танып, соған қарай бағыт-бағдар, тәрбие берудің маңызы ерекше. Ата-ана балаларына жақсы тәрбие беруде қоғам алдында жауапты. Сыйластық, түсіністік, үлкен жауапкершілік сезімдері бар отбасы – бақытты отбасы. Бақытты отбасында ғана ата-ана және олардың балаларының өзара қатынасы мәзмүнді, берілген тәрбие сіңімді және негізді.

Ата-ана бала тәрбиесіне ерекше мән беруі қажет. Тәрбиенің негізі «ананың алдынан» басталады емес пе?

Абай қазақ әйелінің, ананың отбасындағы орын ерекше жырлайды. Жалпы, «Адам бойындағы барлық қасиеттер ананың ақ сүтінен жаралған» деген ғұламалық ойды тарата келе, ол қасиеттердің міндетті түрде тәрбиеленуі қажеттігі туралы айтқыды. Ата-балаларымыз бала тәрбиесіне ерекше назар аударып, «Баланы жетіге келгенше тымал, жетіден он төрткіге келгенше құлшына қына, он төрттен кейін құдасындай сыйла» деп, баланың ой-өрісі даму кезеңін ерекше бағалаған.

Халқымыз үл мен қыз тәрбиесіне ерекше мән берген. «Бала тәрбиесі-бір өнер, өнер болғанда ауыр өнер, жеке бір ғылым иесі болды тіліктің өнер», – деген екен Мағжан Жұмабаев. Ата мен ана-бала тәрбиесінің қамқоршысы, өнегесі.

Ата – асқар тау, Ана – бауырыңдығы бұлақ, Бала-жағасыңдағы құрақ, – деп, ата-ана, баланы, табиғаттың тамаша құбылыстарына тенең.

Тәрбие ешқандай үзіліс дегенді білмейді. Ол тұрмыста, ойын үстінде, оқу, еңбек барысында барлық кезде жүре береді. Сондықтан «Бала тәрбиесі-баршаға ортақ» екенін ескеріп, жас ұрпақты саналы азамат етіп тәрбиелеу – ең негізгі міндетіміз. Бұл тұста үлтік одақ мектеп, отбасы және қоғамдық мекемелер жұмысындағы өзара сабақтастық және ынтымақтастық өз үйлесімі табуы тиіс.

Отбасылық тәрбиенің басты міндеттері.

Баланың оқуына көмек, жетекшілік ету. Бала денсаулығына қамқорлық жасау. Еңбек тәрбиесі, мамандық таңдауға көмектесу. Жеке тұлғаны әлеуметтендірудегі көмек. Адамгершілікке, инабаттылыққа тәрбиелеу. Ақыл-ойына және жалпы мәдени дамуына ықпал ету. Шығармашылық икемділіктері мен қызығушылығын дамыту. Өзін-өзі тәрбиелеуге, болашақтағы отбасылық өмірге дайындау. Отбасылық тәрбие ақуылын дамыту. Отбасы өмірін тәртіп пен ынтымақтастығы. Іс-әрекеттің мәзмүні екенін, ананың, атаның, әженің, балалардың негізгі міндеттері.

Осы тұрғыдан алғанда мектеп-балалармен тәрбие жұмысын ұйымдастырудың, жеке тұлғаны дамуында және қалыптастыруда әр түрлі факторларды үйлестіріп, біріктіру қажет. **Құрметті, ата-ана, ұстаздар мен тәрбиешілер! Баланы тәрбиелеу мен қалыптастырудағы басты фактор...**

Баланы көшке дейін сынай берсе, ол жеккөргенді үйренеді.

Егер бала ешпекділіктен өссе, ол қатыгездікті үйренеді.

Ер балаға күле берсе, ол тұйық болып өседі.

Егер балаға сөгіс бере берсе, онда ол кінәлі сезіммен өседі. Егер бала шыдамдылықпен өссе, онда ол басқаларды қабылдауды үйренеді.

Егер баланы қолдап тұрса, онда ол өзіне сенуді үйренеді. Егер баланы мақтаса, онда ол ілікті болып өседі. Егер бала шындықта өссе, онда ол әділетті болып өседі.

Егер бала қауіпсіздікте өссе, онда ол адамдарға сенеді.

Егер баланы орыныс әлпештей берсе, ол өзіміш болып өседі. Қорыта айтқанда айтқанда отбасында тәрбиесіз бала жоқ, ал қоғам өз қажеттілігімен сол тәрбиені түрлі жолға бұрып әкетіп бара жатады. Отбасы, тәрбие, қоғам бұл үш ұғым бір-бірінен бөлінбейді, бірге дамиды. «Ел болам десең, бесіңді түзе», – деп М.О. Әуезов ағамыз айтқандай, баланы дұрыс тәрбиелеу әр ата-ананың қоғам алдындағы негізгі міндеті.

Досанова Фатима Исақызы, жоғары санатты педагог-психолог №39 гимназия Іле ауданы, Боралдай кенті

АБАЙТАНУШЫ ДӘРІСІ

«Әуезовтің «Абай» романы аса көрнекті көркем шығарма ғана емес, ол сондай-ақ үлкен бағалы ғылыми еңбек. «Абай» романына ғылымның әр саласының мамандары назар салмай өте алмайды. Қазақ халқының өткенін зерттегісі келетін ғалымдардың бірде-бірі бұл кітапты жанап өте алмайды: ғалым-филолог одан фольклордың бай материалдарына қанығумен қоса, қазақ әдеби тілінің тууы мен қалыптасуын көреді...»
Қ.Сәтпаев.

Өл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университетінің ректоры Ғ.М. Мұтановтың бастамасымен және Тәрбие ісі жөніндегі департаменті тарапынан қолдау тапқан «ҚазҰУ студенттері оқуға тиіс 100 шығарма!» апталығы аясында 2012 жылы сәуірдің 26 жұлдызында халықаралық қатынастар факультетінде белгілі абайтанушы, филология ғылымдарының докторы, профессор Өмірхан Әбдіманұлымен кездесу өткізілді. Іс-шараға халықаралық қатынастар факультетінің 1-3 курс студенттері мен деканның оқу, әдістемелік және тәрбие жұмысы жөніндегі орынбасары Қ.С. Абдыхалықов, дипломатиялық аударма кафедрасының меңгерушісі, профессор А.Ш. Байтұкаева және осы кафедраның доценттері Л.М. Котиева, С.Б. Берібаева, Б.Р. Құлжанова, Ж.Б. Момынқұлов, аға оқытушылар Г.У. Ахметалиева, Р.Н. Тұмбаева, М.Т. Құрманқұлов қатысты. «Шығыс әлемі» ғылыми-танымдық клубының мүшелері Досымбекова Таңшолпан, Айсін Мақсат, Іңкәр Таңшолпан, Исакметова Мереке, Барахан Ұлагат, Тілеумұратова Әйгерімдердің атсалысуымен осы кешке арнайы «Абай мен Мұхтар» атты презентация, кітаптар көрмесі және баннер дайындалды.

«Абай жолы» роман-эпопеясы – XX ғасырдағы қазақ және әлем әдебиетіндегі ерекше көркем құбылыс. Суреткер өзінің роман-эпопеясында қазақ халқының рухын, ұлттық болмыс-бітімін жан-жақты ашып көрсеткен. Қазақтың дана ұлы Абайдың мәңгілік тұлғасын сөз өнерінде өзгеше даралық танытқан сондай білген. «Абай жолы» – Мұхтар Әуезовтің әлемге әйгілі роман-эпопеясы. «Абай жолы» – қазақтың көркем прозасын классикалық деңгейіне көтеріп, әлем әдебиетіне көркемдік қуат әкелген үздік туынды. Көмеңгер жазушы өзінің роман-эпопеясында қазақ халқын, оның ұлттық дәстүрін барлық қырынан энциклопедиялық деңгейде жан-жақты ашып көрсетті. «XX ғасырдағы ең үздік шығармалардың бірі», – деп әйгілі француз жазушы Луи Арагон әлемдік деңгейде жоғары баға берді. Сондай-ақ бұл роман-эпопея қазақ халқын, қала берді бүкіл түркі әлемін дүние жүзіне танытқан ұлы шығарма ретінде де танылды.

Ғалым Өмірхан Әбдіманұлы студенттерге М.Әуезовтің «Абай жолы» роман-эпопеясы бойынша қызықты дәріс оқып, ахәім Абай, Мұхтар, Құнанбай, Тоғжан, Ділда, Әйгерім және Абайдың ұрпақтары туралы жалпақ жұртқа белгісіз құнды мәліметтерді ортаға салды. Бұл кездесуге оқытушылар мен студенттер қауымы үлкен қызығушылық танытып, дәріскердің әрбір сөзін зейін қойып тыңдады. Іс-шара сұхбат түрінде жалғасып, профессорға көптеген сауалдар қойылды. Кездесу соңында ғалым халықаралық қатынастар факультетінің студенттеріне заманауи технологияның бір де бірі кітаптың орнын баса алмайтын, кітап-білім бұлағы, рухани байлық көркем әдебиетте екендігін ұмытпауды ескертіп, жас топқаңға ізгі тілектер айтты.

1 курс студенттерінен әйгілі классикалық көркем шығарма туралы және кездесуден алған әсерлерін сұраған едік.

Барахан Ұлагат: «Дауылды сілкіністер мен дүбірлі серпелістер уақытында өмір сүрген, қаламы қарымды жазушы М.Әуезовтің «Абай жолы» роман-эпопеясын оқымаған қазақ – қазақ емес шығар... Бір топқақтық тумасы бола тұра, Абай жайлы жазбау Мұхтарға өз алдына сын болар. Абайды басты кейіпкер қылып, көңілі дархан қазақ халқының салт-дәстүрін, мәдениетін көрсету – Мұхтардың басты мақсаты. Теңіз суының ащы не тұщы екенін білу үшін шелектей ішуді қажетті шамалы, қасықтап татсан болғаны, Мұхтардың қандай жазушы болғанын білу үшін, бір шығармасын ғана оқу жеткілікті».

Исакметова Мереке: «Өз басым Абай ағамыздың ғұмырын толығымен қамтыған М.Әуезовтің ғажайып «Абай жолы» роман-эпопеясын оқып шықтым. Ешбір шығарманы мұндай қызығушылықпен оқыған емеспін. «Абай жолынан» алған әсерім өте ерекше. Қазақтың салт-дәстүрі, әдет-ғұрпы, сол кездегі адамдардың басынан өткен оқиғалардың барлығын өз басымнан өткендей ерекше сезімде болдым».

Досымбекова Таңшолпан: «Біз белгілі абайтанушы, профессор, филология ғылымдарының докторы Өмірхан Әбдіманұлымен болған М.Әуезовтің «Абай жолы» роман-эпопеясы туралы дәріснің біз үшін орны ерекше...»

Бұл кездесуде абайтанушы Ө.Әбдіманұлы «Абай жолы» туралы дәріс оқыды. Абай – эпопеяның жаны мен жүрегі. Абай бейнесі Әуезов қиялында, оның қалам ұстаған күнінен бастап өрбіген. Бұл шығарма оқырманға талай терең толғаныстар тудырады...».

Өл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті
Халықаралық қатынастар факультеті
Дипломатиялық аударма кафедрасының доценті, филология ғылымдарының кандидаты Берібаева Сафура Болатқызы